

Laatste verzen van *Sōera al-Baqara* (2)

Vrijdag choetbah van dr. Zahid Aziz, voor Lahore Ahmadiyya UK, 11 maart 2022

‘De Boodschapper gelooft in wat aan hem van zijn Heer is geopenbaard, en (zo ook) de gelovigen. Zij allen geloven in Allah en Zijn engelen en Zijn Boeken en Zijn boodschappers. Wij maken geen onderscheid tussen wie van Zijn boodschappers. En zij zeggen: wij horen en gehoorzamen. Onze Heer, Uw vergiffenis (verlangen wij naar), en tot U is de uiteindelijke weg.’ – 2:285

In mijn vorige choetba heb ik vers 284 van hoofdstuk 2 behandeld. Dit is het tweede van de drie verzen waarmee hoofdstuk 2 wordt afgesloten. Het laat zien dat de islam is gebaseerd op de openbaring die profeet Mohammed (vrede en zegeningen van Allah zij met hem) heeft ontvangen. In de eerste plaats geloofde de Profeet zelf in zijn eigen openbaring. Er wordt wel beweerd dat profeet Mohammed, toen hij zijn allereerste openbaringen ontving, er niet zeker van was dat het een openbaring van Allah was. Maar feit is dat hij er nooit aan getwijfeld heeft dat het een openbaring van Allah was. Als hij enige twijfel had en daarvoor geruststelling nodig had, dan was het zijn vrees dat hij niet opgewassen zou zijn tegen de grote taak die Allah hem had opgedragen. Vervolgens zegt het vers dat de gelovigen ook in zijn openbaring geloofden. Het was omdat de Profeet zo’n krachtig en diep geloof had dat anderen ook in zijn openbaring geloofden.

Hierna worden de fundamentele geloofspunten van de islam genoemd met betrekking tot openbaring. Alle gelovigen, inclusief profeet Mohammed zelf, geloven in Allah, Zijn engelen, Zijn boeken en Zijn boodschappers. Allah is Degene Die openbaringen stuurt. De engelen brengen het naar de mensen, in het bijzonder naar de boodschappers. De openbaring wordt doorgegeven aan latere generaties via de boeken van Allah.

Samen met deze fundamentele punten van geloof wordt ook gezegd dat de gelovigen ‘geen onderscheid maken tussen wie van Zijn boodschappers.’ Deze boodschappers verschenen onder alle volkeren. In dit zelfde hoofdstuk wordt gezegd:

‘De mensheid is één enkel volk. Daarom deed Allah profeten opstaan als bringers van goed nieuws en als waarschuwers. En Hij openbaarde met hen het Boek met waarheid, opdat het tussen mensen zou oordelen in datgene waarin zij van mening verschilden.’ - 2:213

Omdat de mensheid één enkele volk is, betekent dit dat Allah al haar onderverdelingen in landen, rassen en naties op dezelfde manier moet behandelen. Daarom deed Allah in alle volkeren profeten verschijnen met boeken. En net zoals Allah geen onderscheid maakt tussen

volkeren, zo wordt aan de gelovigen in de islam verteld om geen onderscheid te maken tussen de boodschappers die naar de verschillende volkeren waren gezonden, zodat zij in sommigen wel maar in anderen niet geloven.

In een vers ergens in het midden van dit hoofdstuk 2 worden moslims verplicht gesteld om in alle openbaringen van Allah te geloven:

‘Zeg: wij geloven in Allah en (in) wat aan ons is geopenbaard, en (in) wat is geopenbaard aan Abraham, en Ismaël en Izaäk en Jacob en de stammen, en (in) wat werd gegeven aan Mozes en Jezus, en (in) wat werd gegeven aan de profeten van hun Heer. Wij maken geen onderscheid tussen wie van hen. En aan Hem onderwerpen wij ons.’ - 2:136

Hier wordt, na enkele profeten bij naam te hebben genoemd, in algemene termen gezegd: ‘en wat werd gegeven aan de profeten van hun Heer.’

Ik zal hier een ander punt verduidelijken. Men denkt in het algemeen dat er een verschil bestaat tussen een boodschapper, ook wel *rasoel* genoemd, en een profeet, ook wel *nabi* genoemd. Men zegt dat een boodschapper een speciaal soort profeet was die in zijn openbaring een boek van Allah ontving. De andere profeten, de overgrote meerderheid van hen, ontvingen geen enkel boek, hoewel ze wel openbaring ontvingen. Maar de koran ondersteunt deze gedachte niet. Op de manier dat deze woorden ‘boodschapper’ en ‘profeet’ in de koran worden gebruikt, kunnen we afleiden dat elke profeet ook een boodschapper was. Als profeet ontving hij openbaringen van Allah, en als boodschapper bracht hij die openbaring over aan de mensen.

Neem het vers dat ik zojuist heb aangehaald, vers 136 van hoofdstuk 2. Er staat dat moslims in Allah geloven en in wat geopenbaard is aan verschillende genoemde profeten. Van die zes genoemde profeten, Abraham, Ismaël, Izaäk, Jakob, Mozes en Jezus, ontvingen er drie geen enkel boek (Ismaël, Izaäk en Jakob). Bovendien gaat het vers verder met te zeggen dat moslims geloven in de openbaring aan alle profeten. Maar in het vers dat ik aan het begin las, vers 285 van hoofdstuk 2, staat dat moslims in Allah en in zijn boek en zijn boodschappers geloven. Dus dezelfde groep mensen wordt op de ene plaats ‘profeten’ genoemd en op een andere plaats ‘boodschappers’.

Er is nog een ander vers in hoofdstuk 2 dat als volgt begint:

‘Het is geen rechtschapenheid dat jullie je gezichten naar het oosten en het westen keren, maar rechtschapen is degene die in Allah gelooft, en de laatste dag, en de engelen en het boek en de profeten.’ - 2:177.

Wat in dit vers 'het boek en de profeten' wordt genoemd, wordt in vers 285 'Zijn boeken en Zijn boodschappers' genoemd.

Er wordt vaak gedacht dat terwijl Mozes een boodschapper van Allah (een *rasōel*) was, aangezien hij een boek van Allah bracht, de thora genaamd, was zijn broer Aäron, die zijn helper was, geen boodschapper maar slechts een profeet (*nabī*) aangezien hij geen boek bracht. Maar volgens de koran richtte Allah zich tot hen beiden en zei: 'gaan jullie beiden naar Farao', en zeg tegen hem: 'wij zijn twee boodschappers van uw Heer,' (20:43 en 20:47). Op een andere plaats zegt de koran over Mozes en Aäron:

'En Wij gaven hen beiden het duidelijke boek. En Wij hebben hen beiden op de rechte weg geleid. En Wij schonken hen beiden onder de latere generaties (de begroeting): vrede zij met Mozes en Aäron.' - 37:117-120

Ze stonden allebei op gelijke voet, maar waren verantwoordelijk voor verschillende taken: Mozes voor het geven en onderwijzen van de wet, en Aäron voor het onderwijzen van de handelingen van aanbidding

Wat betekent het precies, zoals er staat in het vers dat ik aan het begin las, dat moslims in 'Zijn boeken en Zijn boodschappers' geloven? Het betekent niet dat net zoals ze in de koran geloven zij ook zo geloven in de boeken die men beschouwt als de boeken van de vroegere profeten. De originele geopenbaarde teksten van die boeken werden niet opgetekend en doorgegeven aan de volgende generaties op de manier waarop de koran werd opgetekend toen die werd geopenbaard en vervolgens doorgegeven werd aan de volgende generaties. Wat we aantreffen in de vroegere geschriften zijn woorden die door mensen zijn overgeleverd over wat de profeten zeiden. Van moslims wordt verwacht dat ze geloven dat de leringen van de profeten zelf openbaringen van Allah waren. Daarom respecteren we de eerdere geschriften en kunnen we ervan leren over het leven van de eerdere profeten, en hoe ze dezelfde principes en waarheden naar voren brachten die de koran ook leert. De koran vertelt ons bijvoorbeeld dat vasten wordt voorgeschreven aan moslims zoals het werd voorgeschreven in de vorige religies. Daarom moeten we in de boeken van de vroegere profeten kijken, vooral de bijbel, om te zien wat het leert over het principe van vasten. Wat we daar lezen is niet bindend voor ons in termen van de specifieke manier van vasten, maar het illustreert ons wel de redenen om te vasten.

We kunnen ook meer details over het leven van de profeten te weten komen via de vroegere geschriften, zoals de verhalen van Jozef en Mozes. We kunnen echter niets accepteren dat tegen de leer van de koran ingaat. De eerdere geschriften, waaronder de bijbel, vertellen bijvoorbeeld over bepaalde voorvallen uit het leven van hun profeten waaruit blijkt dat ze zonden en immorele daden begingen. We accepteren deze voorvallen niet als waarheden, omdat de koran

ons leert dat profeten, hoewel ze sterfelijke mensen zijn met menselijke beperkingen, zulke daden nooit zouden kunnen begaan. Als profeet Mohammed een zelfzuchtig persoon was geweest, had hij die verhalen kunnen uitbuiten om zichzelf te presenteren als iemand met een superieur karakter vergeleken met de eerdere profeten. Maar in tegenstelling hiertoe leert de koran dat geen enkele profeet zonden beging. In feite verwerpt de koran rechtstreeks enkele van de aantijgingen die de bijbel tegen de profeten van de bijbel aanvoert. Ik noemde Aäron net hierboven. In het bijbelverhaal, toen Mozes zijn volk een paar dagen verliet, gingen ze weer over naar afgodenaanbidding. Ze vroegen Aäron om voor hen een gouden kalf te maken om te aanbidden, en maakte hij het kalf voor hen dat ze toen aanbaden. Volgens de koran was het iemand anders die de volgelingen van Mozes misleidde om het kalf te maken. Aäron had hen in werkelijkheid gewaarschuwd om het kalf niet te aanbidden en zei dat ze zijn bevel moesten gehoorzamen (20:90).

Je kunt het geloof van moslims in de eerdere geschriften vergelijken met het hun geloof in de ḥadīth-boeken. Hoewel een overgrote meerderheid van de moslims de ḥadīth erkent als een bron van islamitische leerstellingen, verwerpen dezelfde moslims die in de ḥadīth geloven veel verslagen in de ḥadīth-boeken als zijnde niet-authentiek. Zelfs met betrekking tot de overleveringen die men wel accepteert, gelooft geen enkele moslim dat de Profeet elk woord in zo'n overlevering in de exacte vorm waarin het is overgeleverd heeft uitgesproken. Ḥadīth-verslagen worden altijd beoordeeld in hoe verre die in overeenstemming zijn met de koran. Als een overlevering in strijd is met de koran, dan wordt het verworpen of krijgt het een interpretatie die past bij de koran. Als een verslag niet in strijd is met de koran, kan het alsnog worden afgewezen op grond van rede of bekende historische feiten. Zo niet, dan kunnen wij zo'n verslag aanvaarden als het ons meer details geeft over een bepaald punt dat in de koran wordt genoemd.

In het vers dat ik aan het begin las (2:285), en in een ander vers in hetzelfde hoofdstuk (2:136), staat dat degenen die in de islam geloven (*moe'minōen*) en moslims degenen zijn die 'geen onderscheid maken tussen wie van Zijn boodschappers.' Moslims geloven dus in gelijke mate in alle boodschappers van Allah. 'Geen onderscheid maken tussen hen' verwijst naar hoe de joden en de christenen onderscheid tussen hen maakten. De christenen maken onderscheid tussen Jezus en de Israëlitische profeten die voor hem kwamen, omdat ze Jezus beschouwen als de geliefde en dierbare van God in exclusieve zin, ver boven de andere profeten. Hij is de enige zondeloze, terwijl alle andere profeten zonden hebben begaan, zo beweren ze. De joden maken onderscheid door te weigeren in niet-Israëlitische profeten te geloven. Zij zeiden: 'en geloof niet behalve in hem die uw religie volgt,' (3:73).

De profeet Mohammed eiste van zijn volgelingen dat ze in alle boodschappers geloofden, ook al kwamen ze bijna allemaal van buiten zijn eigen volk van de Arabieren.

Moge Allah ons in staat stellen om in Zijn openbaringen te geloven en ze tot onze belangrijkste bron van leiding te maken. Āmīn.

Gepubliceerd door: *IslamLab*

Vertaald door: Reza Ghafoerkhan